॥ १६ ॥ तावतांवधे परमशूरस्यापि सहायापेक्षास्तीत्याह ॥ तेइति॥ यस्मात् असहायेन रामेण ते हंतुमशक्यायस्माद्रावणश्च क्रूरकर्मा क्रूरपराक्रमः तस्माद्विशेषतः सुग्री
वेण सहायेन प्रयोजनमस्ति॥ तत्समप्रतिसेनाघटनस्य सुग्रीवाधीनत्वात्सर्वेषांमनुष्याणांवध्यत्वाच्चेतिभावः ॥ यत्तुतीर्थ :॥ सुग्रीवेण सहायेनते राक्षसाहंतुमशक्यारावणश्चहं
तुमशक्यइत्यन्वयं कृत्वा ॥ वाल्मीकिलोक्तवान् रावणवधाय सुग्रीवं वृथा प्रार्थयते रामस्तस्यासावशक्यइतिकथांच कल्पयति तदपार्थकं ॥ रामस्य सहायापेक्षासमर्थ
नस्यैव प्रस्तुतत्वात् ॥१७॥ नन्वेषा रक्षःसंख्या त्वयाकथं ज्ञाता तत्राह ॥ एवमिति॥ आगमस्तुनमेव्यक्तः रावणस्यैवं बलं प्राप्तिप्रकारस्तु नमया ज्ञातः॥ संख्यामात्रं प्रसंगात्पू

अहत्वानांश्चदुर्धर्षान्राक्षसान्कामरूपिणः॥ अशक्यंरावणंहंतुंयेनसामैथिलीहृता॥ १६॥ तेनशक्यारणेहंतुमसहायेनलक्ष्मण ॥
रावणःक्रूरकर्माचसुग्रीवेणविशेषतः॥ १७॥ एवमाख्यातवान्वालीसत्यभिज्ञोहरीश्वरः॥ आगमस्तुनमेव्यक्तःश्रवात्तस्यब्रवीम्यहं॥
॥१८॥त्वत्सहायनिमित्तंहिप्रेषिताहरिपुंगवाः॥ आनेतुंवानरान्युद्धेसुबहून्हरिपुंगवान्॥ १९॥ तांश्चप्रतीक्षमाणोयंविक्रांतान्सुमहा
बलान्॥ राघवस्यार्थसिद्ध्यर्थंननिर्यातिहरीश्वरः॥ २० ॥ कृतासुसंस्थासौमित्रेसुग्रीवेणपुरायथा॥ अद्यतैर्वानरैःसर्वैरागंतव्यंमहा
बलैः ॥ २१॥ ऋक्षकोटिसहस्राणिगोलांगूलशतानिच॥ अद्यत्वामुपयास्यंतिजहिकोपमरिंदम॥ कोट्योनेकास्तुकाकुत्स्थकपीनां
दीप्ततेजसां ॥२२॥

वैश्रुतं ॥ तस्यश्रवात्तन्मुखतोवाक्यश्रवणात् ॥१८॥ ननु सहायसंपत्तिप्रवृत्तिरस्मि नदर्शनात्कोपोनस्तत्राह त्वदिति॥१९॥राघवार्थंतान्प्रतीक्ष
माणस्तिष्ठति अतएवेदानीं ननिर्याति॥२०॥तेतर्हि कदा आगमिष्यंति तत्राह कृतेति सुसंस्था शोभना आगमनकालमर्यादा पुरापूर्वंदूतप्रेषणसमये यथाकृता तथा तैः सर्वैरद्या
गंतव्यं॥२१॥रक्षःसेनापेक्षयास्वसेनाधिक्यमाह॥ऋक्षेति ॥ शतकोटिर्मध्यं तद्दशगुणात्मिका सहस्रकोटिःतत्संख्याः ऋक्षाःगोलांगूलानांशतानिच शतकोटिः अन्येकपयोऽने
काः कोटयः असंख्याइत्यर्थः ॥२२॥